

Odvetniška zbornica Slovenije

Komisija za etiko

Odvetnica Alenka Košorok Humar – predsednica

Odvetnik Pavle Pensa

Odvetnik Giani Flego

Št. 234/2025

Ljubljana, 9. 10. 2025

Mnenje

o skladnosti ravnanja odvetnika [REDACTED] z načeli in pravili Kodeksa odvetniške poklicne etike

Komisija za etiko Odvetniške zbornice Slovenije je v skladu s 6. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike na podlagi prijave [REDACTED] obravnavala ravnanje odvetnika [REDACTED] ter

sprejela stališče,

da odvetnik s tem, ko je v individualnem delovnem sporu prevzel zastopanje tožene stranke, čeprav je bil v isti zadevi pred tem že predlagan za pričo, ni ravnal v nasprotju s 17. in 54. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike ter prav tako ne v nasprotju z drugimi pravili in načeli Kodeksa odvetniške poklicne etike.

Obrazložitev:

[REDACTED] (v nadaljevanju prijavitelj) je dne 29. 3. 2025 na Odvetniško zbornico Slovenije (v nadaljevanju OZS) podal prijavo zoper odvetnika [REDACTED] (v nadaljevanju odvetnik). V prijavi je navedel, da naj bi odvetnik v postopku imel hkrati vlogo pooblaščenca in priče ter naj bi bil seznanjen s pričanjem vseh prič, kar naj bi vplivalo na njegovo izpovedbo. Glede odvetnikove izjave, da je moral dati prednost vlogi sina kot odvetnika ter da prijavitelj osebno napada člane odvetnikove družine, je izrazil mnenje, da to ne more opravičiti kršitve in odvetnikove dvojne vloge ter nadalje, da je odvetnik spremenil svoje pričanje in zlorabil položaj pooblaščenca in priče. Izpostavil je, da naj bi šlo za kršitev 17. in 54. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike (v nadaljevanju Kodeks). Priložil je tudi listinske dokaze.

Odvetnik je v svojem odgovoru z dne 6. 5. 2025 pojasnil, da odločitve prevzeti zastopanje v zadevi, čeprav je bil predhodno že predlagan za pričo, ob upoštevanju 17. člena Kodeksa, ni sprejel zlahka, temveč po skrbnem premisleku in posvetovanju s kolegi. Opisal je ozadje delovnopravnega spora, v katerem so na eni strani odvetnikovi družinski člani (ki so vsi bodisi solastniki bodisi zaposleni v družbi [redacted] (v nadaljevanju družba)), na drugi strani pa prijavitelj kot nekdanji zaposleni družbe ter od decembra 2023 dalje zaposlen v hčerinski družbi te družbe [redacted] (v nadaljevanju hčerinska družba). V januarju 2024 je bila prijavitelju izredno odpovedana pogodba o zaposlitvi. Odvetnik že najmanj od leta 2021 nastopa v funkciji pravnega svetovalca in pooblaščenca d.o.o., sodeloval in svetoval je tudi pri ustanovitvi hčerinske družbe in se je ob nastanku spora s prijaviteljem od zadeve distanciral, prav zaradi pričakovanja, da zna biti v tej zvezi predlagan za pričo ter je, navkljub želji stranke, zastopanje odklonil in prepustil zadevo drugemu odvetniku. Hkrati je zaradi prijaviteljeve udeležbe v lastniški strukturi hčerinske družbe in zaradi svoje družinske vezi z direktorjem te družbe (direktor je odvetnikov oče) prepoznal tudi morebiten konflikt interesov. Pooblaščenec hčerinske družbe je odvetnika predlagal za pričo. Prijavitelj je v tem času zoper družbo in hčerinsko družbo podal številne prijave na inšpekcijske organe in na policijo, ter naj bi z blatenjem in prekinjanjem poslovnih zvez oteževal poslovanje obeh družb. Prijave so se izkazale za neutemeljene, so pa kljub temu močno prizadele vse člane odvetnikove družine, še posebej odvetnikova starša. Odvetnik navaja, da naj bi prijavitelj uničevalno in maščevalno deloval tudi v okviru delovnopravnega postopka ter naj bi postopek obremenjeval z vrsto nerelevantnih navedb in množico predlaganih prič ter ga zlorabljal za obračunavanje z direktorjem družbe in za škodovanje ugledu njegove družbe. Ko je zapovrh vsega prijavitelj zoper odvetnikovega očeta podal kazensko ovadbo, je odvetnik ocenil, da je čas, da v zadevo vstopi v vlogi pooblaščenca, saj najbolje pozna celotno ozadje zadeve ter je obenem tudi strokovno podkovan, da očeta zaščiti pred prijaviteljevimi napadi, sploh zato ker je zadeva dobila kazenskopravne razsežnosti. Da je ob upoštevanju svojih moralnih obveznosti sina, moral tem dati prednost pred omejitvami iz poklicnega Kodeksa, je pojasnil tudi ob priglasitvi pooblastila v delovnopravnem sporu. Dodaja še, da je pomislek iz naslova konflikta interesov v tem času že odpadel, saj je prijavitelj v vmesnem času izstopil iz lastniške strukture tožene stranke. Glede očitane ravnanja v nasprotju s 54. členom Kodeksa, je navedel, da se do tega očitka ne more opredeliti, saj ni konkretiziran, hkrati pa je zanikal vsakršno ravnanje v nasprotju z določili Kodeksa.

Komisija za etiko je ob skrbni presoji prijave, pojasnila odvetnika ter vseh predloženih listin, v tej zadevi mnenja, da odvetnik ni ravnal v nasprotju s pravili in načeli odvetniške poklicne etike iz v nadaljevanju navedenih razlogov.

Kodeks v 17. členu določa, naj odvetnik praviloma ne predlaga sam sebe za pričo v zadevah, v katerih je zastopal sporne stranke in naj ne prevzema zastopstva v zadevah, v katerih bi utegnil biti poklican za pričo. Že ob uporabi jezikovne razlage je ugotoviti, da omenjeni 17. člen Kodeksa pričanja odvetnikov ne prepoveduje kategorično, iz uporabe besede »praviloma« namreč izhaja, da četudi to načeloma ni zaželjeno, da so dopuščene tudi izjeme. Komisija za etiko ocenjuje, da v to, sicer ozko, polje izjem sodi tudi zadevni primer.

Pri tem je izpostaviti, da je vse določbe Kodeksa potrebno presojati skladno z nameni in cilji, ki jih zasledujejo ter ob upoštevanju okoliščin konkretnega primera. Namen 17. člena Kodeksa je varstvo enakopravnosti strank v sodnih postopkih, pri tem je namen načelne prepovedi »dvojne« vloge odvetnikov v sodnih postopkih preprečiti, da bi na ta račun ena stran pridobila neupravičeno prednost pred nasprotno stranjo. V konkretni zadevi je bil odvetnik za pričo s strani prvotnega pooblaščenca tožene stranke, na strani tožene stranke predlagan z namenom, da bo v vlogi priče izpovedal v korist tožene stranke, kasneje pa je zaradi siceršnjega razvoja situacije, ob oceni, da bo pravne interese svojega očeta – direktorja tožene stranke, na ta način najbolje zaščitil, v postopek vstopil kot pooblaščenec tožene stranke. Na dan naroka za glavno obravnavo dne 14. 1. 2025 je tožena stranka imela dva pooblaščenca: prvotnega in odvetnika.

Glede na odvetnikovo poglobljeno seznanjenost z zadevo (med drugim je, kot navaja, sestavljal tudi pogodbo, ki naj bi bila glavni razlog spora), z medsebojnimi odnosi vpletenih in s širšimi okoliščinami spora, je razumljivo, da je bil predlagan za pričo ter hkrati, da je sodišče njegovo pričanje tudi izvedlo. Ob upoštevanju družinskih vezi in njegovega občutka moralne dolžnosti nuditi pomoč svojemu očetu ter že omenjenega celostnega poznavanja zadeve, je prav tako razumljiv njegov vstop v postopek v vlogi pooblaščenca. Komisija za etiko ocenjuje, da gre topogledno za izjemne okoliščine. Kar se tiče dokazne vrednosti odvetnikovega pričanja, pa Komisija za etiko meni, da je ta primerljiva z dokazno vrednostjo pričanja strank postopka in v tej zvezi zaključuje, da ni razvidno, da bi odvetnikovo pričanje v zadevi samo po sebi povzročilo neenakost pravnih strank. Dodati je, da tudi iz zapisnika z dne 14. 1. 2025 ne izhaja, da bi sodišče v zvezi z odvetnikovima hkratnima vlogama priče in pooblaščenca izrazilo morebitne zadržke.

Kar se tiče očitka ravnanja v nasprotju s 54. členom Kodeksa, ki določa, da razpoloženje stranke do nasprotne stranke ne sme biti merilo za odnos odvetnika do nasprotne stranke ter nadalje, da naj odvetnik svoje obnašanje nasproti drugi stranki uravnava po splošnih etičnih normah ter naj skuša preprečiti zaostritev sporov in doseči mirno rešitev z neosebnostjo in obzirnostjo do nasprotne stranke, pa Komisija za etiko ugotavlja, da je prijavitelj 54. člen Kodeksa omenil zgolj pavšalno, ter svojega očitka v tem delu ni podprl s konkretnimi trditvami, iz

predloženih dokazov pa tudi ni razvidno, da bi odvetnik ravnal v nasprotju s tem členom Kodeksa.

Glede na vse navedeno, je Komisija za etiko mnenja, da odvetnik s tem, ko je v individualnem delovnem sporu prevzel zastopanje tožene stranke, čeprav je bil v isti zadevi pred tem že predlagan za pričo, ni ravnal v nasprotju s 17. in 54. členom Kodeksa ter prav tako ne v nasprotju z drugimi pravili in načeli Kodeksa.

*Komisija za etiko
Odvetnica Alenka Košorok Humar – predsednica
Odvetnik Payle Pensa
Odvetnik Gianj Flego*

